

den samme Grad i Skalaen bestattes ganske lige. Kombineret med den foreslaaede Formueskat tilvejebringes der herved en Beskatningsmaade, der i højest mulig Grad kommer til at svare til den til hver enkelt Skattebyrdes Position i Henseende til Formue og Indtægt hvarende Skatteevne.

Landstingets Forslag gaar ud paa at tilvejebringe Kompensationen gennem en Række af ny Skatter, der virke sibeordnet og ramme Skatteevnen paa meget forffellig og meget ubegrundet Maade, nemlig dels en Statskat paa alle faste Ejendomme efter Ejendomsstyk, dels en Formue- og Indkomstskat, der i sig rummer en Række sibeordnet virkende Skatter.

I Landstingets Lovforslag Nr. 1 foreslaas det, at alle faste Ejendomme, for Landejendommens Vedkommende med Tilbehør af Besætning, Inventarium, Maskiner og Redskaber, for industrielle Ejendommens Vedkommende med Tilbehør af Maskiner og andet Driftsmateriel og for andre Ejendommens Vedkommende med Tilbehør af mur- og nagelskift Inventar, skulle hvert 5te Aar efter visse nærmere bestemte Regler vurderes og at der af den saaledes udfundne Vurderingssum skal svares i aarlig Skat til Statsklassen 1 Nr. 20 D. af hver 1,000 Kr., som den udgør. Denne Skat skal udredes af Ejendommens Bruttoværdi uden Fradrag af Gæld eller andre Byrder (Tiende, Arvefæstefgifter og deslige).

Denne Skat maa i sig selv anses for at være uretfærdig, idet man igennem den lægger en betydelig Skattebyrde forlods paa den Formue, som bestaar i fast Ejendom, hvorimod alle andre Formuegenstande gaa fri derfor, medens Folketingets Lovforslag foreslaar fuldstændig Lighed imellem alle Arter af Formuegenstande i Henseende til Paaligning af Formueskat. Ja, Landstingets Forslag gaar, som alt nævnt, endog saa vidt, at det udskriver Skatten af Ejendommens Bruttoværdi, saa at Ejeren ogsaa vilde komme til at svare Ejendomsstat til Staten af sit Gæld, som om denne var en Formueværdi for ham, ligesom ogsaa af den Del af Ejendommens Værdi, der er optagen af Tiendebyrder, Arvefæstefgifter og deslige.

Flerparten maa formene, at, naar man gaar til en fuldstændig Affskaffelse af vore nuværende direkte Statskatter, bør man ved Grundlæggelsen af et nyt Skattesystem søge at stræbe henimod en ligelig Værdibeskatning af al Formue og ikke forlods lægge et oven i Købet meget betydeligt Skattebeløb paa en enkelt Art af Formuegenstande (faste Ejendomme), og endnu mindre kan Flertallet finde det stemmende med Retfærdighedens Grundfætninger, at en saadan Forlodsstat opkræves hos Ejeren ogsaa for den Del af Ejendommen, som svarer til Ejeren paa Ejendommen hvilende Gæld eller andre Byrder.

Skulde man imidlertid paalægge de faste Ejendomme en saadan Forlodsstat til Staten, hvad enten man nu vilde tage den af Ejendommens Bruttoværdi eller kun af Nettoværdien, maa det dog være iøjnefaldende nødvendigt, at Grundlaget for Skattens Paaligning, Ejendommens Vurdering, bliver saa paalideligt, nøjagtigt og retfærdigt som paa nogen Maade muligt, hvilket maa gælde saa meget mere, som Landstingets Lovforslag Nr. 2 og 4 tilfugte at anvende det samme Grundlag ved Paaligning af en Række andre Skatter. Ifølge Landstingets Forslag Nr. 2 skal Vurderingen af fast Ejendom ogsaa anvendes til Paaligning af den for Ejere af faste Ejendomme — foruden fornævnte Forlodsstat — foreslaaede Formue- og Indkomstskat med 80 Øre af hver 1,000 Kr. af Ejendommens Vurderingssum, ved hvilken Skat der dog aabnes Ejeren en Mulighed for at føre en Del af denne Skat over paa Afgiftsnydere og Rentenydere. Ifølge Landstingets Forslag Nr. 4 skal Vurderingen af fast Ejendom ogsaa anvendes til Paaligning af Kommuneskatter til Sognekommunerne og Amtskommunerne.

Den i Landstingets Forslag Nr. 1 foreslaaede Vurdering af faste Ejendomme vil altsaa efter Landstingets Forslag Nr. 1, 2 og 4 paa Landet blive Paaligningsbasis for følgende Skatter: